

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 stycznia 2024r.

Sąd Rejonowy Poznań-Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu Wydział VI Karny w składzie:

Przewodniczący: sędzia Monika Małasiak

Protokolant: Natalia Muszyńska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej Poznań-Wilda Marceliny Roszkiewicz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 17.04.2023r., 05.05.23r., 02.06.23r., 07.08.23r., 09.10.23r., 01.12.23r., 22.01.24r.

sprawy **K. M.**, syna J. i Z. z domu S., ur. (...) w O.

oskarżonego o to, że:

I. W dniu 1 września 2022 roku w K. na ulicy (...) kierował wobec K. W. (1) groźby uszkodzenia ciała, a groźby te wzbudziły u pokrzywdzonej uzasadnioną obawę, że będą spełnione **tj. o przestępstwo z art. 190 § 1 k.k.**

II. W okresie od 2020 roku do 3 listopada 2022 roku w K. znęcał się psychicznie i fizycznie poprzez wszczynanie awantur, wyzywanie, kierowanie gróźb, plucie, ucięcie włosów W. G., popychanie, szarpanie, kopanie i uderzanie po całym ciele z pięści i otwartej ręki nad swoją partnerką W. G. oraz E. G. i F. G., a ponadto w dniu 2 listopada 2022 roku w tym samym miejscu poprzez uderzenie pięścią w twarz, klatkę piersiową oraz lewą kończynę naruszył czynność narządu ciała poniżej dni siedmiu u W. G. oraz poprzez uderzanie pięścią w twarz, klatkę piersiową oraz trzonkiem od miotły w lewe podudzie naruszył czynność narządu ciała poniżej dni siedmiu u E. G., co spowodowało u pokrzywdzonej W. G. powierzchniowe pęknięcie śluzówki przedsionka jamy ustnej w obrębi wargi dolnej w okolicy kąta ust po stronie prawej, siniec w lewej okolicy jarzmowej w wym. 2x2 cm, siniec w kwadrancie przyśrodkowym górnym lewego sutka o wym. 5x4 cm, siniec na bocznej powierzchni klatki piersiowej po stronie lewej w linii pachowej środkowej o wym. 4x32 cm oraz siniec na bocznej powierzchni lewego uda w 1/2 jego długości o wym. 4x5 cm oraz co spowodowało u pokrzywdzonej E. G. siniec w lewej okolicy jarzmowej o wym. 2x1 cm, siniec w okolicy podobojczykowej lewej o wym. 5x6 cm, siniec w okolicy przymostkowej po stronie prawej na wysokości V żebra o wym. 4x6 cm, głębokie otarcie naskórka nad lewą kostką boczną o wym 4x3 cm oraz obrzęk i siniec w okolicy stawy skokowego **tj. o przestępstwo z art. 207 § 1 k.k. i z art. 157 §2 i §4 k.k. w zw. z art. 11 §2k.k.**

1. Oskarżonego uznaje za winnego czynu z art. 190 § 1 k.k. popełnionego w sposób opisany w punkcie I i za to na podstawie art. 190 § 1 k.k. wymierza mu karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności

2. Oskarżonego uznaje za winnego tego, że w okresie od 2020 roku do dnia 2 listopada 2022 roku w K. znęcał się psychicznie i fizycznie nad swoją partnerką W. G. poprzez wszczynanie awantur, wyzywanie, kierowanie gróźb karalnych, opluwanie, ucięcie włosów, popychanie, szarpanie, kopanie i uderzanie po całym ciele, a ponadto w dniu 2 listopada 2022 roku poprzez uderzenie pięścią w twarz, klatkę piersiową oraz lewą kończynę spowodował u W. G. powierzchniowe pęknięcie śluzówki przedsionka jamy ustnej w obrębi wargi dolnej w okolicy kąta ust po stronie prawej, siniec w lewej okolicy jarzmowej o wymiarze 2x2 cm, siniec w kwadrancie przyśrodkowym górnym lewego sutka o wymiarze 5x4 cm, siniec na bocznej powierzchni klatki piersiowej po stronie lewej w linii pachowej środkowej o wymiarze 4x32 cm oraz siniec na bocznej powierzchni lewego uda w 1/2 jego długości o wymiarze 4x5 cm, co naruszało czynności narządów ciała W. G. na czas krótszy niż 7 dni tj. czynu z art. 207 § 1 k.k. w zw. z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za to na podstawie art. 207 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności

3. Oskarżonego uznaje za winnego tego, że w nieustalonym dokładnie czasie w okresie pomiędzy rokiem 2020 a dniem 2 listopada 2022r. w K. wielokrotnie znieważał E. G. słowami uznawanymi powszechnie za wulgarne i obraźliwe, wielokrotnie naruszał nietykalność cielesną E. G. w ten sposób, że ją szarpał i popychał, w dniu 2 listopada 2022 roku kierował wobec E. G. groźbę spalania domu, która to groźba wzbudziła w E. G. uzasadnioną obawę, że zostanie spełniona, a ponadto w dniu 2 listopada 2022r. poprzez uderzenie pięścią w twarz i klatkę piersiową oraz poprzez uderzenie trzonkiem od miotły w lewe podudzie spowodował u E. G. obrażenia ciała w postaci sińca w lewej okolicy jarzmowej o wymiarze 2x1 cm, sińca w okolicy podobojczykowej lewej o wymiarze 5x6 cm, sińca w okolicy przymostkowej po stronie prawej na wysokości V żebra o wymiarze 4x6 cm, głębokiego otarcia naskórka nad lewą kostką boczną o wymiarze 4x3 cm oraz obrzęk i siniec w okolicy stawy skokowego, które to obrażenia naruszały czynności narządów ciała na czas krótszy niż 7 dni tj. czynu z art. 216 § 1 k.k. w zw. z art. 217 § 1 k.k. w zw. z art. 190 § 1 k.k. w zw. z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za to na podstawie art. 190 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierza mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności

4. Oskarżonego uznaje za winnego tego, że w nieustalonym dokładnie czasie w okresie pomiędzy rokiem 2020 a dniem 2 listopada 2022r. w K. wielokrotnie znieważał F. G. słowami uznawanymi powszechnie za wulgarne i obraźliwe, wielokrotnie naruszał nietykalność cielesną F. G. w ten sposób, że go popychał, szarpał i uderzał, a ponadto w dniu 2 listopada 2022 roku kierował wobec F. G. groźbę spalania domu, która to groźba wzbudziła u F. G. uzasadnioną obawę, że zostanie spełniona tj. czynu z art. 216 § 1 k.k. i art. 217 § 1 k.k. w zw. z art. 190 § 1 k.k. i art. 11 § 2 k.k. i za to na podstawie art. 190 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierza mu karę 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności

5. Na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k. i art. 86 § 1 k.k. łączy kary pozbawienia wolności wymierzone w punktach 1-4 i wymierza karę łączną 1 (jednego) roku i 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności

6. Na podstawie art. 41a § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego zakaz zbliżania się do K. W. (1), W. G., E. G. i F. G. bez ich zgody na odległość mniejszą niż 20 (dwadzieścia) metrów i zakaz kontaktowania się z W. G., E. G. i F. G. bez ich zgody przez okres 2 (dwóch) lat od uprawomocnienia się wyroku

7. Na podstawie art. 63 § 1 i 5 k.k. na poczet kary łącznej zalicza okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania od dnia 16 listopada 2022r. godz. 13:05 do dnia 17 listopada 2022r. godz. 8:40 i od dnia 22 listopada 2022r. godz. 10:40 do dnia 17 kwietnia 2023r. godz. 12:05

8. Na podstawie art. 618 § 1 pkt 11 k.p.k. w zw. z § 17 ust. 2 pkt 3 i ust. 7, § 4 i § 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016r. „W sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu” zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata G. G. kwotę 1.653,12 zł (tysiąc sześćset pięćdziesiąt trzy złote dwanaście groszy) tytułem pomocy prawnej udzielonej z urzędu oskarżycielce posiłkowej

9. Na podstawie art. 618 § 1 pkt 11 k.p.k. w zw. z § 17 ust. 2 pkt 3, § 4 i § 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016r. „W sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu” zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata J. S. kwotę 2.066,40 zł (dwa tysiące sześćdziesiąt sześć złotych czterdzieści groszy) tytułem pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu

10. Na podstawie art. 627 k.p.k. obciąża oskarżonego kosztami postępowania i zasądza od niego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 3759,52 zł, a na podstawie art. 2 ust 1 pkt 4 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. „O opłatach w sprawach karnych” (Dz.U. z 1983 r., nr 49, poz. 223 z późn. zm.) wymierza mu opłatę w kwocie 300 zł.

/-/ sędzia Monika Małasiak

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	VI K 106/23	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	K. M.	W dniu 1 września 2022 roku w K. na ulicy (...) kierował wobec K. W. (1) groźby uszkodzenia ciała, a groźby te wzbudziły u pokrzywdzonej uzasadnioną obawę, że będą spełnione tj. przestępstwo z art. 190 § 1 k.k.	

Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>Oskarżony był sąsiadem pokrzywdzonej. W nocy 1 września 2022 r. w K. przy ulicy (...) doszło do awantury związanej z nieopłaceniem taksówki, z której korzystał oskarżony, będący pod wpływem alkoholu.</p> <p>Sytuacja miała miejsce przed domem oskarżonego, a następnie przeniosła się na podwórko pokrzywdzonej, którą obudził szczekający pies. Pokrzywdzona krótko potem zwróciła się z balkonu do taksówkarza z sugestią wezwania Policji. Usłyszawszy to oskarżony skierował wobec pokrzywdzonej groźby uszkodzenia ciała przez użycie słów m.in. "rozjebię ci ryj", które wzbudziły u pokrzywdzonej uzasadnioną obawę, że zostaną spełnione. K. M. był agresywny, pobudzony i kierował do świadków słowa wulgarne i obelżywe przez około 20 minut, aż do momentu przyjazdu funkcjonariuszy Policji.</p> <p>W ocenie sąsiadów oskarżony był osobą konfliktową i nieprzewidywalną.</p> <p>K. M. był wcześniej wielokrotnie karany za przestępstwa przeciwko</p>	<p>W części wyjaśnienia oskarżonego</p>	<p>k. 310-311, w zw, z k. 67, 165, 172, 212</p>	

mieniu oraz udział w bójce, w tym na kary bezwzględnego pozbawienia wolności.			
Zeznania pokrzywdzonej K. W. (1)	k. 314-315 w zw. z k. 2		
Zeznania K. W. (2)	k. 8		
Zeznania P. R.	k. 11		
Zeznania R. S.	k. 13		
Zapis nagrań wideo	k. 15-16		
Karta karna	k. 20		
Raport działań KP w S.	k. 206		
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.2.	K. M.	W okresie od 2020 roku do dnia 2 listopada 2022 roku w K. znęcał się psychicznie i fizycznie nad swoją partnerką W. G. poprzez wszczynanie awantur, wyzywanie, kierowanie gróźb karalnych, opluwanie, ucięcie włosów, popychanie, szarpanie, kopanie i uderzanie po całym ciele, a ponadto w dniu 2 listopada 2022 roku poprzez uderzenie pięścią w twarz, klatkę piersiową oraz lewą kończynę spowodował u W. G. powierzchniowe pęknięcie	

		<p>śluzówki przedsionka jamy ustnej w obrębi wargi dolnej w okolicy kąta ust po stronie prawej, siniec w lewej okolicy jarzmowej o wymiarze 2x2 cm, siniec w kwadrancie przyśrodkowym górnym lewego sutka o wymiarze 5x4 cm, siniec na bocznej powierzchni klatki piersiowej po stronie lewej w linii pachowej środkowej o wymiarze 4x32 cm oraz siniec na bocznej powierzchni lewego uda w 1/2 jego długości o wymiarze 4x5 cm, co naruszało czynności narządów ciała W. G. na czas krótszy niż 7 dni tj. czyn z art. 207 § 1 k.k. w zw. z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za to na podstawie art. 207 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k.</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>Oskarżony oraz oskarżona W. G. pozostawali w nieformalnym związku przez około 7 lat. Posiadają dwójkę dzieci, 7-letniego K. oraz 2-letnią M.. Poznali się gdy oskarżony odbywał karę pozbawienia wolności. Ich związek miał burzliwy charakter, już w 2016 r. została wszczęta procedura niebieskiej karty (zawieszona w tym samym roku), oskarżony często opuszczał dom po kłótniach, w czasie trwania</p>	<p>W części wyjaśnienia oskarżonego K. M.</p>	<p>k. 309-314 w zw. z k. 67-68, 164-165, 172, 211-212</p>	

związku partnerzy mieli kilkumiesięczną przerwę.

Od 2017 r. w związku dochodziło bardzo często do kłótni i awantur, wzywana była policja. Od 2020 r. zachowanie oskarżonego wobec pokrzywdzonej W. G. zmieniło się na bardziej agresywne. Nastąpiła intensyfikacja przemocy, zarówno psychicznej, jak i fizycznej w postaci uderzania (w tym w twarz z pięści i otwartej dłoni), kopania, wyzywania i popychania, co pozostawiało na ciele siniaki, a także plucia. Dochodziło także do wyzwisk w postaci m.in. "kurew", "szmat".

Oskarżony bardzo często prowokował kłótnie bezzasadnie przypisując partnerce zdrady, powodował ciągle uczucie podejrzeń i permanentnej kontroli, nie pozwalał korzystać z telefonu, groził uprowadzeniem syna, w tym okresie kierował do niej groźby pozbawienia życia w przypadku jej odejścia.

Z powodu obaw w latach 2020-2022 pokrzywdzona W. G. nie wzywała policji w przypadkach występowania przemocy ze strony oskarżonego. W sumie jednak wszczętych zostało kilka procedur niebieskiej karty w związku z przemocą ze strony oskarżonego, został

ustanowiony także kurator sądowy w związku ze sposobem wykonywania władzy rodzicielskiej.

(...) darzyli się dużymi, choć skrajnymi uczuciami i do 2022 r. pokrzywdzona chciała ratować związek. W 2022 r. miały miejsce dwa incydenty. W sierpniu 2022 r. w sposób brutalny obciął pokrzywdzonej W. G. włosy z uwagi na podejrzenie zdrady. 2 listopada 2022 r. doszło do awantury, podczas której oskarżony pobił swoją partnerkę w łazience w ten sposób, że uderzył ją w twarz pięścią, w klatkę piersiową oraz w udo. Po chwili uderzył matkę pokrzywdzonej, zwyzywał je i ojca oraz pochował im telefony, by nie mogli zadzwonić na Policję.

Z powodu gróźb i obaw o bezpieczeństwo siebie i dzieci, dzień po tym zdarzeniu pokrzywdzona W. G. udała się do ośrodka interwencji kryzysowej wraz z matką oraz dziećmi i przebywała tam około miesiąca. Dopiero po otrzymaniu informacji o tymczasowym aresztowaniu oskarżonego wrócili do miejsca zamieszkania, ponieważ wcześniej obawiali się odwetu z jego strony, gdyż m.in. groził im spaleniem domu.

Pokrzywdzona W. G. nie odpowiadała przemocą na agresję ze strony

oskarżonego. W. G. pozostawała wyraźnie zdominowana przez oskarżonego, który w wielu sytuacjach np. w kontakcie z kuratorem sądowym przejmował całą uwagę odbiorcy nie pozwalając na swobodne wypowiedzi reszty osób. Jej postawę określić można jako "współzależną" od relacji z oskarżonym. Zdaniem swojej matki była przez oskarżonego zastraszana. Do zachowań oskarżonego dochodziło w obecności dzieci.

Oskarżony pochodzi z O., gdzie ma rodzinę. Na krótki czas wraz z W. G. przeprowadził się do matki do O.. Relacje między W. G. oraz rodziną oskarżonego były poprawne. Siostra oraz matka oskarżonego wiedzieli o częstych kłótniach partnerów, czasem stanowili rodzaj rozjemców.

Oskarżony przypisywał pokrzywdzonej oraz pokrzywdzonemu F. G. czyny pedofilne, o których opowiadał swojej siostrze i matce. Czyny te nie znalazły potwierdzenia.

Oskarżony jest osobą nadużywającą narkotyków, stosującą również przemoc wobec własnych dzieci. Oskarżony był wielokrotnie karany, w

tym na bezwzględne kary pozbawienia wolności.			
Zeznania pokrzywdzonej W. G.	k. 320 w zw. z k. 24-26, 185-186		
Zeznania F. G.	k. 318-320 w zw. z k. 41-42, 189-190		
Zeznania E. G.	k. 315-318 w zw. z k. 35-36, 187-188		
Zeznania A. B. (1) Zeznania J. D.	k. 391-394 k. 371-374		
Sprawozdanie z badania sądowo-lekarskiego	k. 50		
Zeznania W. P.	k. 341-342		
Częściowo zeznania M. M. (2)	k. 339-341 w zw. z k. 200-201		
Częściowo zeznania Z. S.	k. 343-344		
Karta karna	k. 20, 55		
Dokumenty: notatki urzędowe, dokumentacja z procedury niebieskiej karty, zawiadomienia i dokumenty Zespołu (...) ds. Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie w S.	31-34, 61, 65, 67, 71, 97, 120-126, 130-137, 138-145, 146-151, 152-158, 160,		
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.3.	K. M.	W nieustalonym dokładnie czasie w okresie	

pomiędzy rokiem 2020 a dniem 2 listopada 2022 r. w K. wielokrotnie znieważał E. G. słowami uznawanymi powszechnie za wulgarne i obraźliwe, wielokrotnie naruszał nietykalność cielesną E. G. w ten sposób, że ją szarpał i popychał, w dniu 2 listopada 2022 roku kierował wobec E. G. groźbę spalenia domu, która to groźba wzbudziła w E. G. uzasadnioną obawę, że zostanie spełniona, a ponadto w dniu 2 listopada 2022r. poprzez uderzenie pięścią w twarz i klatkę piersiową oraz poprzez uderzenie trzonkiem od miotły w lewe podudzie spowodował u E. G. obrażenia ciała w postaci sińca w lewej okolicy jarzmowej o wymiarze 2x1 cm, sińca w okolicy podobojczykowej lewej o wymiarze 5x6 cm, sińca w okolicy przymostkowej po stronie prawej na wysokości V żebra o wymiarze 4x6 cm, głębokiego otarcia naskórka nad lewą kostką boczną o wymiarze 4x3 cm oraz obrzęk i siniec w okolicy stawu skokowego, które to obrażenia naruszały czynności narządów ciała na czas krótszy niż 7 dni tj. czynu z art. 216 § 1 k.k. w zw. z art. 217 § 1 k.k. w zw. z art. 190 § 1 k.k. w zw. z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>Pokrzywdzona E. G. jest matką pokrzywdzonej W. G. oraz żoną pokrzywdzonego F. G.. Mieszkali w tym samym domu w K. przy ulicy (...) wraz z oskarżonym. Oskarżony nie był zameldowany w tym domu, przebywał tam za zgodą rodziny, głównie na prośbę córki. Formalnie nieruchomość należy do E. G..</p> <p>Pokrzywdzona E. G. była świadkiem znęcania się nad córką oraz sama była ofiarą przemocy fizycznej i psychicznej przynajmniej w okresie od 2020 r. do 2 listopada 2022 r. w postaci popychania, bicia, plucia, wymuszania sprzedaży ziemi poprzez bicie, uderzania drzwiami.</p> <p>W tym samym okresie oskarżony wielokrotnie znieważał pokrzywdzoną kierując wobec niej określenia takie jak "kurwa", "szmata".</p> <p>W tym okresie rodzice nie zgłaszali przypadków przemocy, poza jednym wypadkiem. Powodem braku zgłoszeń była obawa o własne bezpieczeństwo. Jedynym wypadkiem było zgłoszenie przez pokrzywdzonego ojca przypadku stosowania</p>	<p>Zeznania pokrzywdzonej E. G.</p>	<p>k. 315-318, w zw. z k. 35-36, 187-188</p>	

<p>przemocy, które zostało wycofane.</p> <p>We wspomnianym okresie oskarżony regularnie wyzywał pokrzywdzonych. Oskarżony bił pokrzywdzoną E. G. pięścią w głowę m.in. po zwróceniu uwagi o “znikających” pieniądzech.</p> <p>Rodzice stawali się ofiarami przemocy fizycznej i psychicznej głównie wtedy, gdy stawali w obronie córki. 2 listopada 2022 r. doszło właśnie do takiej sytuacji, w której oskarżony bił swoją partnerkę (co zostało opisane powyżej) w łazience, na co zareagowała E. G.. Została wówczas kopnięta w klatkę piersiową, a następnie uderzona w twarz oraz w nogę - trzonkiem od szczotki, co spowodowało urazy wskazane w opisie czynu. Skierował wobec niej także groźbę podpalenia domu.</p> <p>Z tego powodu pokrzywdzona E. G. zdecydowała się na ucieczkę do ośrodka interwencji kryzysowej wraz z córką.</p>			
<p>Zeznania F. G.</p>	<p>k. 318-320 w zw. z k. 41-42, 189-190</p>		
<p>Zeznania W. G.</p>	<p>k. 320-323 w zw. z k. 24-26, 185-186</p>		

Sprawozdanie z badania sądowo-lekarskiego	k. 51		
Karta karna	k. 20, 55		
Dokumenty: notatki urzędowe, dokumentacja z procedury niebieskiej karty, zawiadomienia i dokumenty Zespołu (...) ds. Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie w S.	k. 31-34, 61, 65, 67, 71, 97, 120-126, 130-137, 138-145, 146-151, 152-158, 160.		
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.4.	K. M.	W nieustalonym dokładnie czasie w okresie pomiędzy rokiem 2020 a dniem 2 listopada 2022 r. w K. wielokrotnie znieważał F. G. słowami uznawanymi powszechnie za wulgarne i obraźliwe, wielokrotnie naruszał nietykalność cielesną F. G. w ten sposób, że go popychał, szarpał i uderzał, a ponadto w dniu 2 listopada 2022 roku kierował wobec F. G. groźbę spalenia domu, która to groźba wzbudziła u F. G. uzasadnioną obawę, że zostanie spełniona tj. czynu z art. 216 § 1 k.k. i art. 217 § 1 k.k. w zw. z art. 190 § 1 k.k. i art. 11 § 2 k.k.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	

<p>Pokrzywdzony F. G. jest ojcem pokrzywdzonej W. G. oraz mężem pokrzywdzonej E. G.. Mieszkali w tym samym domu w K. przy ulicy (...) wraz z oskarżonym. Oskarżony nie był zameldowany w tym domu, przebywał tam za zgodą rodziny, głównie na prośbę córki. Formalnie nieruchomość należy do E. G..</p> <p>Pokrzywdzony również był świadkiem znęcania się nad córką oraz sam był ofiarą przemocy fizycznej i psychicznej przynajmniej w okresie od 2020 r. do 2 listopada 2022 r.</p> <p>W tym okresie rodzice nie zgłaszali przypadków przemocy, poza jednym wypadkiem. Powodem braku zgłoszeń była obawa o własne bezpieczeństwo oraz dobro związku swojej córki. Jedynym wypadkiem było zgłoszenie przez pokrzywdzonego ojca przypadku stosowania przemocy, którego skutkiem było zabicie ramienia. Z uwagi na dobro ich związku wycofał zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa. Skutkiem zgłoszenia było jednak wszczęcie procedury niebieskiej karty w stosunku do oskarżonego, jako osoba doznająca agresji wskazany został pokrzywdzony.</p>	<p>Zeznania pokrzywdzonego F. G.</p>	<p>k. 318-320 w zw. z k. 41-42, 189-190</p>	
---	--------------------------------------	---	--

We wspomnianym okresie oskarżony regularnie wyzywał pokrzywdzonych.

Rodzice stawali się ofiarami przemocy fizycznej i psychicznej głównie wtedy, gdy stawali w obronie córki. 2 listopada 2022 r. doszło właśnie do takiej sytuacji, w której oskarżony bił swoją partnerkę w łazience, na co zareagowała E. G. (co zostało opisane powyżej). Tego dnia ojciec nie został pobity, ale został wulgarnie zwyzywany oraz oskarżony zagroził spalaniem domu, co wzbudziło w pokrzywdzonym uzasadnioną obawę jej spełnienia.

We wcześniejszym okresie został przez oskarżonego kilka razy uderzony pięścią w twarz, bity paskiem, popchnięty, był również szarpany.

Był również wulgarnie wyzywany i pomawiany o molestowanie wnuka oraz nadużywanie alkoholu.

Pokrzywdzony F. G. bał się oskarżonego. Jak zostało wcześniej wskazane podjął próbę zawiadomienia organów o doznawanej przemocy, które jednak wycofał.

Pokrzywdzony nie odpowiadał przemocą na agresję ze strony oskarżonego, próbował

się tylko bronić, ale bezskutecznie.			
Zeznania W. G.	k. 320-323 w zw. z k. 24-26, 185-186		
Zeznania E. G.	k. 315-318, w zw. z k. 35-36, 187-188		
Karta karna	k. 20, 55		
Dokumenty: notatki urzędowe, dokumentacja z procedury niebieskiej karty, zawiadomienia i dokumenty Zespołu (...) ds. Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie w S.	k. 31-34, 61, 65, 67, 71, 97, 120-126, 130-137, 138-145, 146-151, 152-158, 160.		
Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
—			
2. OCena DOWÓDÓW			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	

1.1.1.	W części wyjaśnienia oskarżonego	Wyjaśnieniom oskarżonego Sąd dał wiarę w ograniczonym stopniu. W zeznaniach przeprasza i żałuje popełnionego czynu, tym niemniej nie pamięta, żeby kierował w stronę pokrzywdzonej groźby, choć i tego nie wyklucza, wskazując, że był pod wpływem alkoholu. Wyjaśnienia oskarżonego w części dotyczącej okoliczności po nieopłaceniu taksówki są zbieżne z resztą zeznań świadków, wskazują na tło wydarzeń i uzasadniają wniosek, że doszło do wypowiedzenia słów mających charakter bezprawnej groźby, czego jednak oskarżony nie przyznał wprost w wyjaśnieniach, wskazując jedynie, że był bardzo zdenerwowany i rzucał różnymi wulgarnymi słowami.	
1.1.1.	Zeznania pokrzywdzonej K. W. (1)	Sąd zeznania pokrzywdzonej uznał za w pełni wiarygodne i istotne dla ustalenia poczynionych w sprawie ustaleń faktycznych. Jej zeznania są obszerne, logiczne i spójne, dokładnie zapamiętała słowa, które stanowiły ze strony oskarżonego groźbę. Na uwagę zasługuje fakt, że pokrzywdzona bała się realizacji groźby, co przez pewien czas po wydarzeniach skutkowało reakcjami fizjologicznymi.	

		Jej zeznania w części pokrywają się z materiałem dowodowym w postaci pliku wideo oraz w całości z zeznaniami K. W. (2) oraz P. R., którzy słyszeli groźby, a także R. S., wobec którego oskarżony również okazał agresję słowną. Jako sąsiadka wskazała również na charakter oskarżonego, iż jest osobą konfliktową i nieprzewidywalną.	
1.1.1.	Zeznania świadka K. W. (2)	K. W. (2) jest siostrą pokrzywdzonej i mieszka na terenie jednej posesji. Jej zeznania należy ocenić jako obszerne i w pełni wiarygodne. Pozostają zbieżne z zeznaniami reszty świadków zarówno co do okoliczności czynu, jak i groźb wypowiedzianych w stosunku do pokrzywdzonej, a także co do charakteru oskarżonego.	
1.1.1.	Zeznania świadka P. R.	P. R. jest partnerem pokrzywdzonej, lecz nie mieszkał stale z nią. Jego zeznania są w pełni wiarygodne i znajdują potwierdzenie w zeznaniach reszty świadków.	
1.1.1.	Zeznania świadka R. S.	R. S. był sąsiadem pokrzywdzonej i oskarżonego. Jego zeznania są wiarygodne. Sam nie słyszał groźby wypowiedzianej wobec pokrzywdzonej. Jego zeznania potwierdzają jednak to, że miała miejsce	

		awantura związana z nieopłaceniem taksówki oraz agresywne zachowanie oskarżonego.	
1.1.1.	Karta karna	Jako dokument urzędowy Sąd ocenił dowód jako oczywiście wiarygodny.	
1.1.1.	Zapisy wideo	Zapisy wideo są wiarygodne i nie wskazują na manipulacje. Nagrane zostało bardzo agresywne i wulgarne zachowanie oskarżonego, które potwierdza okoliczności czynu, w szczególności znieważanie świadków, lecz nie został w nim uchwycony moment rzucania gróźb pod adresem pokrzywdzonej. Jednakże, biorąc pod uwagę zapis zdarzeń, oskarżony wypowiadał słowa podobne do tych, które stanowiły dla pokrzywdzonej groźbę, lecz w kierunku osób, które nie zdecydowały się na wniesienie wniosku o ściganie. Zapisy wideo są istotne dla określenia czy postawa oskarżonego mogła wzbudzić uzasadnioną obawę spełnienia groźby i świadczą o charakterze oskarżonego.	
1.1.2.	Zeznania pokrzywdzonej W. G.	Zeznania pokrzywdzonej W. G. stanowiły dla Sądu pełnowartościowy materiał dowodowy. Zeznania te były w pełni wiarygodne i stanowiły główne źródło poczynionych w sprawie	

ustaleń faktycznych. Pokrzywdzona była w swoich zeznaniach konsekwentna, spójna i przekonująca.

Pokrzywdzona wskazała zakres czasowy znęcania się w sposób ogólny, ściśle określając dwa zdarzenia z 2022 r., lecz z uwagi na powtarzające się zachowania oskarżonego jest to zrozumiałe, tym bardziej, że pokrzywdzona nie przestawała wierzyć w zmianę zachowań oskarżonego.

W. G. w toku postępowania w sposób logiczny i spójny rozwijała swe zeznania wraz z umocnieniem się decyzji o zakończeniu związku i odseparowaniem się od oskarżonego.

Ponieważ jej partner bezsprzecznie dominował w związku, dopiero jego tymczasowe aresztowanie i późniejsze zastosowanie środka w postaci dozoru Policji otworzyło ją na szersze wyjawienie szczegółów dotyczących ich wspólnego życia.

Pokrzywdzona na rozprawie szerzej opisała podejmowane wobec niej agresywne zachowania oskarżonego.

Przesłuchiwana rzeczowo odpowiadała na pytania opisując szczegółowo zachowania oskarżonego względem niej i rodziców przez cały czas trwania związku, szczególnie

		<p>zwracając uwagę na wzrost przemocy od roku 2020, nie budzą wątpliwości jej zeznania związane z brakiem zawiadomienia organów na przemoc spowodowane troską o odebranie dzieci i strachem.</p> <p>W. G. odpowiadała również szczegółowo na pytania związane z wyjaśnieniami oskarżonego, które dotyczyły zażywania narkotyków czy jej reakcją na doznaną przemoc. Pokrzywdzona wyjaśniła również szczegółowo fakty związane z kryzysami w związku i kłótniami, jak i incydentalnym korzystaniem z portali randkowych. Warto jednocześnie zauważyć, że dla W. G. istotne było rozstrzygnięcie Sądu, które gwarantowałyby zakończenie nękania oraz izolację od oskarżonego.</p> <p>Zeznania W. G. potwierdza również pozostały materiał dowodowy, taki jak zeznania innych świadków uznane za w pełni wiarygodne czy dokumenty takie jak np. protokoły procedury niebieskiej karty.</p>	
1.1.2.	W części wyjaśnienia oskarżonego K. M.	Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego jedynie w tej niewielkiej części, która znalazła potwierdzenie w zeznaniach reszty świadków - częstych kłótniach z partnerką.	

		Oskarżony przyznał się także, że bił pokrzywdzoną.	
1.1.2.	Zeznania F. G.	Zeznania ojca pokrzywdzonej należy uznać za w pełni wiarygodne. F. G. jako osoba mieszkająca z oskarżonym i pokrzywdzoną miał pełny ogląd na sytuację pomiędzy partnerami, a także sam doznawał wielokrotnie przemocy ze strony K. M., co zgłaszał stosownym organom. F. G. stawał w obronie córki, za co został wielokrotnie pobity i znieważony, co potwierdzają zeznania świadków. Jest to nie tylko pośredni dowód na to, że dochodziło do znęcania fizycznego i psychicznego w stosunku do pokrzywdzonej, ale także wskazuje na niebezpieczny charakter oskarżonego, którego groźby mogły być rozumiane jako możliwe do spełnienia. Jego zeznania pozostają spójne z zeznaniami pokrzywdzonej, E. G. oraz znajdują potwierdzenie w stosownych dokumentach.	
1.1.2.	Zeznania E. G.	Zeznania matki pokrzywdzonej należy ocenić jako w pełni wiarygodne. Jako osoba mieszkająca z oskarżonym i pokrzywdzoną miała pełny ogląd na sytuację pomiędzy partnerami, a także sama była obiektem przemocy ze	

		<p>strony K. M.. Jej zeznania korespondowały z resztą w pełni wiarygodnego materiału dowodowego. Z powodu obawy przed spełnieniem groźby spalania domu zmuszona była opuścić swój dom.</p>	
1.1.2.	<p>Zeznania A. B. (1)</p> <p>Zeznania J. D.</p>	<p>Zeznania świadka A. B. (2) były w pełni wiarygodne. Jej kompleksowa ocena zachowań partnerów podczas wykonywania działalności zawodowej miała istotne znaczenie dla ustalenia relacji pomiędzy pokrzywdzoną a oskarżonym. Była równocześnie naocznym świadkiem jednej z kłótni. Dokonała również istotnej oceny charakteru oskarżonego.</p> <p>W taki sam sposób sąd ocenia zeznania J. D.. Sąd nie miał żadnych wątpliwości co do wiarygodności zeznań tego świadka. Jej kompleksowa ocena zachowań partnerów podczas wykonywania działalności zawodowej miała istotne znaczenie dla ustalenia relacji pomiędzy oskarżonym, a resztą domowników.</p>	
1.1.2.	Zeznania W. P.	<p>Zeznania świadka należy ocenić jako w pełni wiarygodne. Świadek jest funkcjonariuszem Policji, który wykonywał czynności służbowe związane z sytuacjami mającymi miejsce w</p>	

		miejscu zamieszkania pokrzywdzonej i oskarżonego.	
1.1.2.	W części zeznania M. M. (2) oraz Z. S.	Sąd uznał zeznania siostry oraz matki oskarżonego za wiarygodne jedynie w tej części, które obrazowały stosunki pomiędzy oskarżonym a pokrzywdzoną, w szczególności występowanie częstych kłótni.	
1.1.2.	Dokumenty: notatki urzędowe, dokumentacja z procedury niebieskiej karty, zawiadomienia i dokumenty Zespołu (...) ds. Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie w S.; karta karna.	Dokumenty zebrane w sprawie Sąd ocenił jako wiarygodne i w pełni przydatne do poczynionych ustaleń faktycznych. Zostały one sporządzone przez uprawnione do tego podmioty, w przepisanej formie, strony nie kwestionowały ich prawdziwości, a Sąd nie miał podstaw, by czynić to z urzędu.	
1.1.3.	Zeznania pokrzywdzonej E. G.	Zeznania E. G. Sąd uznał za w pełni wiarygodne. Pokrzywdzona w sposób spójny w toku całego postępowania dowodowego przedstawiła sposób znieważania i naruszania jej nietykalności cielesnej przez oskarżonego, a jej zeznania znalazły potwierdzenie w zeznaniach świadków - W. G. oraz F. G., podobnie jak zeznania dotyczące wydarzeń z dnia 2 listopada 2022 r. - kierowania wobec	

		<p>pokrzywdzonej groźby spalenia jej domu oraz stosowania przemocy, co potwierdza dokumentacja lekarska.</p>	
1.1.3.	Zeznania F. G.	<p>Zeznania męża pokrzywdzonej Sąd uznał za w pełni wiarygodne. F. G. opisał zachowania oskarżonego mające miejsce od 2020 r. w sposób korespondujący z zeznaniami innych świadków. Świadek mieszkał w jednym domu z pokrzywdzoną i oskarżonym, będąc naocznym świadkiem i jednocześnie ofiarą przemocy. W dniu 2 listopada 2022 r. był bezpośrednim świadkiem zachowania oskarżonego wobec pokrzywdzonej.</p>	
1.1.3.	Zeznania W. G.	<p>Zeznania córki pokrzywdzonej są w ocenie Sądu w pełni wiarygodne. Mieszkając w jednym domu z pokrzywdzoną i oskarżonym była bezpośrednim świadkiem zachowań oskarżonego. Na uwagę zasługuje fakt, że z reguły do aktów przemocy wobec pokrzywdzonej E. G. dochodziło, gdy stawała w obronie córki. Podobnie było 2 listopada 2022 r., gdy zachowanie oskarżonego było bezpośrednim następstwem interwencji matki wobec bicia córki.</p>	

1.1.3.	Sprawozdanie z badania sądowo-lekarskiego	Przedmiotowy dokument ocenił Sąd jako w pełni wiarygodny, w sposób wyczerpujący dokumentujący obrażenia, jakie poniosła pokrzywdzona w dniu 2 listopada 2022 r.	
1.1.3.	Zeznania A. B. (1) Zeznania J. D.	Zeznania świadka były w pełni wiarygodne. Potwierdziła, że rodzice pokrzywdzonej bali się oskarżonego. Zeznania świadka były w pełni wiarygodne. Świadek również potwierdziła, że rodzice pokrzywdzonej bali się oskarżonego i że dominował on nad domownikami.	
1.1.3.	Dokumenty: notatki urzędowe, dokumentacja z procedury niebieskiej karty, zawiadomienia i dokumenty Zespołu (...) ds. Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie w S.; karta karna.	Dokumenty zebrane w sprawie Sąd ocenił jako wiarygodne i w pełni przydatne do poczynionych ustaleń faktycznych. Zostały one sporządzone przez uprawnione do tego podmioty, w przepisanej formie, strony nie kwestionowały ich prawdziwości, a Sąd nie miał podstaw, by czynić to z urzędu.	
1.1.4.	Zeznania pokrzywdzonego F. G.	W całości wiarę Sąd dał zeznaniom F. G.. Pokrzywdzony w sposób spójny w toku całego postępowania dowodowego przedstawił zachowania oskarżonego, a jego zeznania znalazły potwierdzenie w zeznaniach świadków	

		<p>uznanych za wiarygodne. Jego zeznania zostały potwierdzone dokumentacją procedury niebieskiej karty. F. G. stawał w obronie córki, za co został wielokrotnie pobity i znieważony.</p>	
1.1.4.	Zeznania E. G.	<p>Zeznania żony pokrzywdzonego Sąd uznał za w pełni wiarygodne. E. G. opisała zachowania oskarżonego mające miejsce od 2020 r. w sposób korespondujący z zeznaniami innych świadków uznanych za wiarygodnych. Świadek mieszkał w jednym domu z pokrzywdzonym i oskarżonym, będąc naocznym świadkiem i jednocześnie ofiarą przemocy. W dniu 2 listopada 2022 r. była bezpośrednim świadkiem zachowania oskarżonego wobec pokrzywdzonego.</p>	
1.1.4.	Zeznania W. G.	<p>Zeznania córki pokrzywdzonego są w ocenie Sądu w pełni wiarygodne. Mieszkając w jednym domu z pokrzywdzonym i oskarżonym była bezpośrednim świadkiem zachowań oskarżonego. Na uwagę zasługuje fakt, że z reguły do aktów przemocy wobec F. G. dochodziło, gdy stawał w obronie córki. Podobnie było 2 listopada 2022 r., gdy zachowanie oskarżonego było bezpośrednim</p>	

		następstwem ingerencji matki wobec bicia córki.	
1.1.4.	Zeznania A. B. (1) Zeznania J. D.	Zeznania świadka były w pełni wiarygodne. Potwierdziła, że rodzice pokrzywdzonej bali się oskarżonego. Zeznania świadka były w pełni wiarygodne. Świadek również potwierdziła, że rodzice pokrzywdzonej bali się oskarżonego i że dominował on nad domownikami.	
1.1.4.	Dokumenty: notatki urzędowe, dokumentacja z procedury niebieskiej karty, zawiadomienia i dokumenty Zespołu (...) ds. Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie w S.; karta karna.	Dokumenty zebrane w sprawie Sąd ocenił jako wiarygodne i w pełni przydatne do poczynionych ustaleń faktycznych. Zostały one sporządzone przez uprawnione do tego podmioty, w przepisanej formie, strony nie kwestionowały ich prawdziwości, a Sąd nie miał podstaw, by czynić to z urzędu.	
2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.1.2.	W części wyjaśnienia oskarżonego K. M.	Przyjęta przez oskarżonego linia obrony polegająca na	

		<p>usprawiedliwieniu swoich czynów poprzez przeluczenie winy na pokrzywdzoną nie znalazła w ocenie Sądu przymiotu wiarygodności. Pomimo tego, że oskarżony dopiero na rozprawie głównej przyznał się do czynów i chciał dobrowolnie poddać się karze, to jego zeznania nie znalazły potwierdzenia w pełni wiarygodnym materiale dowodowym. Przeciwnie, zeznania oskarżonego zdawały się kreować jego osobę jako w jakiś sposób pokrzywdzoną przez partnerkę. Trudno uznać równocześnie jego zeznania za spójne lub logiczne. W istocie wyjaśnienia oskarżonego nie koncentrowały się na zarzuconych mu czynach, a na zachowaniach innych osób, głównie W. G.. W sposób zdawkowy i nieprzekonujący zeznawał o przemocy stosowanej wobec pokrzywdzonej.</p>	
1.1.2.	W części wyjaśnienia M. M. (2) oraz Z. S.	Wyjaśnieniom siostry i matki oskarżonego Sąd nie dał wiary w zakresie, w jakim wskazywana jest rzekoma wina pokrzywdzonej w wywoływaniu konfliktów oraz zaprzeczenie stosowania przemocy przez oskarżonego. Jednocześnie jako niewiarygodne i niemające istotnego znaczenia dla sprawy należy ocenić powtarzane za oskarżonym stwierdzenia	

		o zażywaniu narkotyków czy molestowaniu dzieci przez pokrzywdzoną, także dlatego, że nie są to fakty istotne dla stwierdzenia podstaw odpowiedzialności oskarżonego.	
1.1.3.	Wyjaśnienia oskarżonego K. M.	W ocenie Sądu wyjaśnienia oskarżonego nie zasługują na uznanie ich za wiarygodne. Jego zeznania w niewielkim stopniu dotyczą zachowań skierowanych wobec pokrzywdzonej E. G.. Sposób przedstawienia wydarzeń z okresu 2020-2 listopada 2022 r. bagatelizuje krzywdy, które doznała pokrzywdzona, a które znajdują wyraźne potwierdzenie w materiale dowodowym uznanym za wiarygodny, jak zeznania świadków czy dokumenty z obdukcji. Oskarżony kreuje się na ofiarę E. G. przyznając, że matka stawiała w obronie córki. Jednocześnie wskazuje, że musiał się przed starszą kobietą bronić, co w świetle pozostałych dowodów jest całkowicie niewiarygodne.	
1.1.4.	Wyjaśnienia oskarżonego K. M.	Wyjaśnienia oskarżonego o jego stosunku do F. G. stanowią niezwykle niewielką część jego wyjaśnień i nie mogą stanowić istotnej podstawy do rekonstrukcji stanu faktycznego, a w części dotyczącej podejrzeń o molestowanie	

		wnuka są całkowicie niewiarygodne, co znalazło potwierdzenie w prowadzonym odrębnie postępowaniu przygotowawczym.	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	1.	K. M.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Swoim zachowaniem w dniu 1 września 2022 r. oskarżony wypełnił znamiona przestępstwa z art. 190 § 1 k.k. Zgodnie z art. 190 § 1 k.k. karze podlega ten kto grozi innej osobie popełnieniem przestępstwa na jej szkodę lub szkodę osoby najbliższej, jeżeli groźba wzbudza w zagrożonym uzasadnioną obawę, że będzie spełniona. Treścią groźby karalnej jest zapowiedź popełnienia przestępstwa na szkodę zagrożonego lub osoby mu najbliższej.</p> <p>Oskarżony podczas awantury związanej z nieopłaceniem taksówki zaczął wulgarnie wyzywać</p>			

świadków zdarzenia. Pokrzywdzonej oraz jej partnerowi werbalnie groził użyciem przemocy. Groźba ta wzbudziła w pokrzywdzonej uzasadnioną obawę, że zapowiedź przestępczego działania zostanie spełniona. Pokrzywdzona wskazała, że po tym zdarzeniu doznawała fizjologicznych reakcji organizmu na doznany stres. Dla bytu tego przestępstwa istotne jest subiektywne odczucie zagrożonego. Do jego znamion należy wzbudzenie w zagrożonym uzasadnionej obawy, że zapowiedź przestępczego działania zostanie spełniona. Jako osoba mieszkająca w bezpośrednim sąsiedztwie oskarżonego mogła odczuwać usprawiedliwioną obawę, że oskarżony dokona działań przestępnych w odwecie za interwencję. Pokrzywdzona miała również wiedzę o społecznych zachowaniach pokrzywdzonego. Pokrzywdzona obawiała się oskarżonego, ponieważ tej nocy był niezwykle pobudzony i agresywny, przez kilkadziesiąt minut atakował werbalnie świadków i dopiero przyjazd Policji zatrzymał jego działania.

W ocenie Sądu nie ulega wątpliwości, że oskarżony w związku

z powyższym powinien ponieść odpowiedzialność z art. 190 § 1 k.k.			
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	2.	K. M.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Oskarżony K. M. stanął pod zarzutem tego, że w okresie od nieustalonego dnia 2020 r. do dnia 2 listopada 2022 r. w K. znęcał się fizycznie i psychicznie nad swoją partnerką W. G. poprzez wszczynanie awantur, wyzywanie, kierowanie gróźb, plucie, ucięcie włosów W. G., popychanie, szarpanie, kopanie i uderzanie po całym ciele z pięści i otwartej ręki, a także w dniu 2 listopada 2022 r. w tym samym miejscu poprzez uderzenie pięścią w twarz, klatkę piersiową oraz lewą kończynę naruszył czynność narządu ciała poniżej dni siedmiu, tym samym wypełnił znamiona przestępstw z art. 207 § 1 k.k. w zw. z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.</p> <p>Art. 207 § 1 k.k. przewiduje odpowiedzialność karną za fizyczne i psychiczne znęcanie się nad osobą najbliższą lub nad inną osobą pozostającą w</p>			

stałym lub przemijającym stosunku zależności od sprawcy. Strona przedmiotowa tego przestępstwa wyraża się w znamieniu określonym czasownikiem "znęca się". Przez znęcanie należy rozumieć umyślne zachowanie się sprawcy, które polega na intensywnym i dotkliwym naruszeniu nietykalności fizycznej lub zadawaniu cierpień moralnych osobie pokrzywdzonej w celu jej udržczenia, poniżenia lub dokuczenia albo wyrządzenia jej innej przykrości, bez względu na rodzaj pobudek. Pojęcie znęcania się w podstawowej postaci, ze swej istoty zakłada powtarzanie przez sprawcę w pewnym przedziale czasu zachowań skierowanych wobec pokrzywdzonego (post. SN z 11 grudnia 2003 r., IV KK 49/03, Prok. i Pr. 2004 r., Nr 6, poz. 1).

Nie ulega wątpliwości, że działania oskarżonego były umyślne i to w zamiarze bezpośrednim, bowiem systematycznie wywoływał awantury o domniemane zdrady, które następnie przekształcały się w przemoc fizyczną i psychiczną. Bicie i znieważanie stanowiły rodzaj kary za te podejrzenia.

Zwrócić uwagę należy na fakt, że to oskarżony

był w swych działaniach osobą dominującą i przeważającą nad pokrzywdzoną, przejawiał bardzo wysoki stopień agresji związany z urojonymi podejrzeniami o zdradę. Swoje działania kierował również na członków rodziny pokrzywdzonej, stosując przemoc również wobec dzieci. Także dzieci były świadkami znęcania się nad matką, podobnie jak pozostali domownicy - F. i E. G..

Do oskarżonego musiały dochodzić sygnały, że jego zachowania są niepożądane, ponieważ wielokrotnie zmuszony został do opuszczenia domu, wszczęte zostały również w jego kierunku odpowiednie procedury np. niebieskiej karty. (...) W. G. podejmowali się rodzice. Oskarżony był również wcześniej wielokrotnie karany, w tym na kary bezwzględnego pozbawienia wolności.

W ocenie Sądu nie ulega wątpliwości, że oskarżony w związku z powyższym powinien ponieść odpowiedzialność z art. 207 § 1 k.k.

Jednocześnie swoim zachowaniem z dnia 2 listopada 2022 r. poprzez pobicie W. G. wypełnił znamiona występku z art. 157 § 2 k.k., powodując u pokrzywdzonej urazy ciała

- tzw. "lekki uszczerbek na zdrowiu", na co wskazuje opinia Zakładu Medycyny Sądowej. Okoliczności tego czynu nie budzą wątpliwości, znajdują odzwierciedlenie także w opisach świadków. Zgodnie z przytoczonym przepisem karze podlega ten, kto powoduje naruszenie czynności narządu ciała lub rozstrój zdrowia trwający nie dłużej niż 7 dni. Oskarżony stosując przemoc fizyczną podczas awantury w łazience naruszył integralność fizyczną W. G. powodując wskazane w opisie czynu urazy.

#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	3.	K. M.
---	---	----	-------

Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej

Zachowanie oskarżonego, który w okresie objętym zarzutem mieszkając z rodzicami partnerki, w nieustalonym dokładnie czasie w okresie pomiędzy rokiem 2020 a dniem 2 listopada 2022 r. w K. wielokrotnie znieważał E. G. słowami uznawanymi powszechnie za wulgarne i obraźliwe, wielokrotnie naruszał nietykalność cielesną E. G. w ten sposób, że ją szarpał

i popychał, w dniu 2 listopada 2022 roku kierował wobec E. G. groźbę spalenia domu, która to groźba wzbudziła w E. G. uzasadnioną obawę, że zostanie spełniona, a ponadto w dniu 2 listopada 2022 r. poprzez uderzenie pięścią w twarz i klatkę piersiową oraz poprzez uderzenie trzonkiem od miotły w lewe podudzie spowodował u E. G. obrażenia ciała, które naruszały czynności narządów ciała na czas krótszy niż 7 dni wypełniały znamiona przestępstw z z art. 216 § 1 k.k. w zw. z art. 217 § 1 k.k. w zw. z art. 190 § 1 k.k. w zw. z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

Zachowania oskarżonego, które polegało na kierowaniu wulgarnych i obraźliwych wyzwisk pod adresem pokrzywdzonej stanowi przestępstwo z art. 216 § 1 k.k. Dopuszcza się go ten, kto znieważa inną osobę w jej obecności albo choćby pod jej nieobecność, lecz publicznie lub w zamiarze, aby zniewaga do osoby tej dotarła. W świetle poczynionych ustaleń nie ulega wątpliwości, że oskarżony wielokrotnie lżył pokrzywdzoną słowami wulgarnymi, szczególnie gdy ta stawała w obronie córki. Oskarżony wyzywał E. G. także dlatego, że chciał

ją zmusić do sprzedaży nieruchomości.

Jednocześnie zachowania oskarżonego we wskazanym okresie wyczerpują znamiona czynu zabronionego z przepisu art. 217 § 1 k.k.

Odpowiedzialności karnej z art. 217 § 1 k.k. podlega ten, kto uderza człowieka lub w inny sposób narusza nietykalność cielesną innej osoby poprzez zadanie mu ciosu. Naruszenie nietykalności cielesnej może nastąpić przez uderzenie człowieka lub dokonanie tego w inny sposób. Zgodnie z poglądem doktryny, “w znamionach przepisu mieszczą się wszystkie zachowania podjęte w wymiarze fizycznym, a realizujące skutek w postaci naruszenia nietykalności cielesnej. Będzie to więc także np. oblanie kogoś ciecżą, fekaliami, ukłucie szpilką, kopnięcie, szarpnięcie, oplucie, targanie za włosy, obcięcie lub wyrwanie włosów itd.” (por. I. Zgoliński [w:] Kodeks karny. Komentarz, wyd. IV, red. V. Konarska-Wrzosek, Warszawa 2023, art. 217). W realiach niniejszej sprawy zachowania oskarżonego należy oceniać przez dyspozycję tego przepisu, który sankcjonuje w tym wypadku wielokrotne naruszenia integralności fizycznej E. G. poprzez

nie tylko bicie, ale także choćby popychanie czy szarpanie.

2 listopada 2022 r. doszło do pobicia pokrzywdzonej realizującego znamiona występuku z art. 157 § 2 k.k. ("lekki uszczerbek na zdrowiu"), na co wskazuje opinia Zakładu Medycyny Sądowej opisująca skutki tego pobicia. Przebieg tego zdarzenia w sposób wyczerpujący dokumentują zeznania świadków. Tego samego dnia oskarżony groził spalaniem domu pokrzywdzonej, który stanowi jej własność, co wzbudziło w pokrzywdzonej uzasadnioną obawę jej spełnienia. Wskazuje na to fakt, że E. G. opuściła dom wraz z córką i jej dziećmi i pozostawała w ośrodku interwencji kryzysowej aż do momentu, gdy dowiedziała się o tymczasowym aresztowaniu oskarżonego.

Nie ulega wątpliwości, że wszystkie te czyny oskarżony popełnił umyślnie, w zamiarze bezpośrednim. Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego, który wskazywał, że w istocie bronił się przed przemocą ze strony E. G..

Mając na uwadze okoliczność, iż E. G. nie jest osobą najbliższą dla oskarżonego w

rozumieniu art. 207 § 1 k.k., niemożliwe było zakwalifikowanie zachowań oskarżonego wobec niej jako przestępstwa znęcania. Sąd nie podziela także zdania prokuratora, iż E. G. jest osobą pozostającą w stosunku zależności od oskarżonego. Zauważyć należy, że E. G. nie była w żaden sposób „uzależniona” od oskarżonego – ani faktycznie, ani finansowo. To oskarżony mieszkał u E. G., wielokrotnie opuszczał jej dom, ale wracał za zgodą W. G., jednakże gdyby E. G. wykazała się większą stanowczością, to miała możliwość uniemożliwienia oskarżonemu dalszego zamieszkiwania pod jej dachem.

#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	4.	K. M.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Oskarżonemu zarzucone zostało, że w nieustalonym dokładnie czasie w okresie pomiędzy rokiem 2020 a dniem 2 listopada 2022 r. w K. wielokrotnie znieważał F. G. słowami uznawanymi powszechnie za wulgarne i obraźliwe, wielokrotnie naruszał			

nietykalność cielesną F. G. w ten sposób, że go popychał, szarpał i uderzał, a ponadto w dniu 2 listopada 2022 roku kierował wobec F. G. groźbę spalenia domu, która to groźba wzbudziła u F. G. uzasadnioną obawę, że zostanie spełniona tj. czynu z art. 216 § 1 k.k. i art. 217 § 1 k.k. w zw. z art. 190 § 1 k.k. i art. 11 § 2 k.k.

Przestępstwa z art. 216 § 1 k.k. dopuszcza się ten, kto znieważa inną osobę w jej obecności albo choćby pod jej nieobecność, lecz publicznie lub w zamiarze, aby zniewaga do osoby tej dotarła. Przedmiotem ochrony występku znieważenia jest godność, postrzegana jako cześć wewnętrzna człowieka. Przestępstwo znieważenia sprowadza się do tych zachowań sprawcy, które wyrażają pogardę dla innej osoby, w szczególności mają poniżyć ją, uwłaczać godności oraz sprawić, aby poczuła się obrażona (por. postanowienie SN z 7.05.2008 r., III KK 234/07).

W świetle zgromadzonego materiału dowodowego nie ulega wątpliwości, że F. G. był osobą wielokrotnie znieważaną słowami uznawanymi za wulgarne, na dodatek był pomawiany o alkoholizm i molestowanie seksualne wnuczka. Pokrzywdzony

był obiektem agresji ze strony K. M. przede wszystkim dlatego, że stawał w obronie córki, nad którą znęcał się oskarżony. Na realizację znamion występku z art. 216 k.k. wskazują zeznania świadków. Wydaje się również, że interweniujący ojciec nękaney córki był kimś w rodzaju osobistego wroga oskarżonego, którego agresja wyrażana była m.in. w postaci lżenia. Niewątpliwym jest, że kalumnie ze strony oskarżonego były szczególnie krzywdzące ze względu na to, że pokrzywdzony był zaangażowanym ojcem i dziadkiem.

Przepis art. 216 § 1 k.k. przewiduje trzy sytuacje, w których sprawca może się dopuścić znieważenia. Pierwszą z nich jest znieważenie w obecności pokrzywdzonego (tzw. zniewaga bezpośrednia), drugą – znieważenie pod nieobecność pokrzywdzonego (a więc zaocznie), lecz publicznie, zaś trzecią – również pod nieobecność pokrzywdzonego, jednak w zamiarze, aby treść zniewagi dotarła do niego (por. I. Zgoliński [w:] Kodeks karny. Komentarz, wyd. IV, red. V. Konarska-Wrzosek, Warszawa 2023, art. 216). Zgromadzony w sprawie materiał wskazuje, że w okolicznościach niniejszej sprawy miały miejsce

wszystkie trzy wskazane okoliczności.

Udowodnione zachowania oskarżonego we wskazanym okresie wyczerpują znamiona czynu zabronionego z przepisu art. 217 § 1 k.k.

Odpowiedzialności karnej z art. 217 § 1 k.k. podlega ten, kto uderza człowieka lub w inny sposób narusza nietykalność cielesną innej osoby poprzez zadanie mu ciosu. Naruszenie nietykalności cielesnej może nastąpić przez uderzanie człowieka lub dokonanie tego w inny sposób - „naruszeniem nietykalności cielesnej są wszystkie czynności oddziałujące na ciało innej osoby, które nie są przez nią akceptowane. Naruszenie nietykalności cielesnej nie musi łączyć się z powstaniem obrażeń, jednakże musi mieć ono wymiar fizyczny. (por. Wyrok SA w Białymstoku z 9.08.2012 r., II AKa 137/12, LEX nr 1217652).

Jak wskazują zeznania pokrzywdzonego oraz innych świadków, do wskazanych naruszeń dochodziło głównie, gdy ojciec W. G. stawał w obronie swojej córki. Wówczas dochodziło do bicia (pięściami, paskiem), szarpania, popychania. F. G. nie pozostawał bierną ofiarą i zgłosił występującą wobec niego przemoc, wskazywał również na

wykonanie obdukcji, wzywał policję. Nie ulega zatem wątpliwości, że powtarzające się zachowania ze strony oskarżonego wypełniały znamiona występków z art. 217 k.k.

2 listopada 2022 r. doszło do pobicia córki oraz żony pokrzywdzonego realizującego znamiona występków z art. 157 § 2 k.k. Przebieg tego zdarzenia w sposób wyczerpujący dokumentują zeznania świadków. Tego samego dnia oskarżony groził spaleniem domu, w którym mieszkał pokrzywdzony, co wzbudziło u F. G. uzasadnioną obawę jej spełnienia. Biorąc pod uwagę okoliczności tego postępowania nie budzi wątpliwości, że taka groźba mogła wywołać uzasadnioną obawę jej spełnienia.

Nie ulega wątpliwości, że wszystkie te czyny oskarżony popełnił umyślnie, w zamiarze bezpośrednim.

Mając na uwadze okoliczność, iż F. G. nie jest osobą najbliższą dla oskarżonego w rozumieniu art. 207 § 1 k.k., niemożliwe było zakwalifikowanie zachowań oskarżonego wobec jego jako przestępstwa znęcania. Sąd nie podziela także zdania prokuratora, iż F.

<p>G. jest osobą pozostającą w stosunku zależności od oskarżonego. Zauważyć należy, że F. G. nie był w żaden sposób „uzależniona” od oskarżonego – ani faktycznie, ani finansowo. To oskarżony mieszkał w domu należącym do jego żony, wielokrotnie opuszczał go dom, ale wracał za zgodą W. G., jednakże gdyby F. G. wykazał się większą stanowczością, to miał możliwość uniemożliwienia oskarżonemu dalszego zamieszkiwania pod wspólnym dachem.</p>			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
—			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach			

warunkowego umorzenia postępowania			
—			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.4. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
—			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
K. M.	1.	1.	Oskarżony został uznany za winnego przestępstwa z art. 190 k.k. i za to na podstawie tego przepisu

			<p>Sąd wymierzył mu karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności.</p> <p>Biorąc pod uwagę wymiar kary Sąd uznał jako okoliczności obciążające:</p> <ul style="list-style-type: none"> - działanie pod wpływem alkoholu, - uprzednią karalność, - wywołanie awantury bez powodu i znaczny poziom agresji. <p>Sąd nie dopatrzył się okoliczności łagodzących.</p> <p>W ocenie Sądu kara jest adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżonego czynu i stopnia winy.</p>
K. M.	2-4.	2-4.	<p>Uznając oskarżonego za winnego popełnienia przestępstwa z art. 207 § 1 k.k. w zw. z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. na podstawie art. 207 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierzył mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności.</p> <p>Ponadto, uznając go za winnego popełnienia przestępstwa z art. 216 § 1 k.k. w zw. z art. 217 § 1 k.k. w zw. z art. 190 § 1 k.k. w zw. z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. na podstawie art. 190 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierzył mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności.</p>

Nadto, uznając winę oskarżonego za popełnienie czynu z art. 216 § 1 k.k. i art. 217 § 1 k.k. w zw. z art. 190 § 1 k.k. i art. 11 § 2 k.k. na podstawie art. 190 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierzył mu karę 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności.

W ocenie Sądu powyższe kary są adekwatne do stopnia winy oskarżonego, który ocenić należy jako wysoki. Oskarżony jest osobą poczytalną, która powinna kontrolować swoje postępowanie. Jednocześnie zdecydował się na długotrwałe dopuszczanie się niepożądanych zachowań względem pokrzywdzonych W., F. i E. G.. Oskarżony powinien posiadać świadomość naganności swoich czynów. Do oskarżonego musiały dochodzić sygnały, że jego zachowania wykraczają poza normalne sytuacje rodzinne, ponieważ przemoc z jego strony zgłaszana była odpowiednim organom państwowym, a w obronie nękaney córki stawali rodzice. Zamiast tego wraz z upływem czasu stopień agresji rósł, czego efektem była sytuacja z 2 listopada 2022 r.

Jako okoliczności obciążające należy uznać:

- stosunkowo długi okres bezprawnych i

			<p>karygodnych działań oskarżonego wobec pokrzywdzonych,</p> <ul style="list-style-type: none"> • znaczny stopień zintensyfikowania agresji, • uprzednią karalność, • działanie pod wpływem środków odurzających. <p>W ocenie Sądu brak było okoliczności łagodzących.</p>
K. M.	5.	1-4.	<p>Sąd połączył na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k. i art. 86 § 1 k.k. w/ w kary jednostkowe i wymierzył oskarżonemu karę łączną (jednego) roku i 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności. Kara łączna jest adekwatna do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynów przypisanych oskarżonemu, nadto spełni cele wychowawcze i zapobiegawcze oraz cele kary w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa w rozumieniu prewencji indywidualnej i generalnej. W ocenie Sądu orzeczonego wymiar kary odda zadośćuczynienie społecznemu poczuciu sprawiedliwości.</p>
K. M.	6.	1-4.	<p>Na podstawie art. 41a § 1 k.k. Sąd orzekł wobec oskarżonego zakaz zbliżania się do K. W. (1), W. G., E. G. i</p>

			<p>F. G. bez ich zgody na odległość mniejszą niż 20 (dwadzieścia) metrów i zakaz kontaktowania się z W. G., E. G. i F. G. bez ich zgody przez okres 2 (dwóch) lat od uprawomocnienia się wyroku.</p> <p>Orzeczenie powyższych zakazów jest konieczne w celu zapewnienia bezpieczeństwa pokrzywdzonym i możliwości odczuwania przez nich komfortu psychicznego. Orzeczenie tych środków karnych jest uzasadnione rodzajem czynów popełnionych przez oskarżonego, który wzbudził w pokrzywdzonych obawy swoim zachowaniem i groźbami. Z uwagi na łączące pokrzywdzonych E., F. i W. G. więzy z oskarżonym, uzasadniony jest również środek karny w postaci zakazu kontaktowania.</p>
5.	<i>1Inne</i>		
ROZSTRZYGNIECIA			
ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
K. M.	7.		Na podstawie art. 63 § 1 i 5 k.k. na poczet kary łącznej Sąd zaliczył okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania od dnia 16 listopada 2022 r. godz. 13:05 do dnia 17 listopada

		2022 r. godz. 8:40 i od dnia 22 listopada 2022 r. godz. 10:40 do dnia 17 kwietnia 2023 r. godz. 12:05
6. inne zagadnienia		
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę		
7. Koszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
8.	Na podstawie art. 618 § 1 pkt 11 k.p.k. w zw. z § 17 ust. 2 pkt 3 i ust. 7, § 4 i § 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. „W sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu” sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adwokata G. G. kwotę 1.653,12 zł (tysiąc sześćset pięćdziesiąt trzy	

	<p>złote dwanaście groszy) tytułem pomocy prawnej udzielonej z urzędu oskarżycielce posiłkowej.</p>	
9.	<p>Na podstawie art. 618 § 1 pkt 11 k.p.k. w zw. z § 17 ust. 2 pkt 3, § 4 i § 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. „W sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu” sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adwokata J. S. kwotę 2.066,40 zł (dwa tysiące sześćdziesiąt sześć złotych czterdzieści groszy) tytułem pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu.</p>	
10.	<p>Na podstawie art. 627 k.p.k. sąd obciążył oskarżonego kosztami postępowania i zasądza od niego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 3759,52 zł, a na podstawie art. 2 ust 1 pkt 4 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. „O opłatach w sprawach karnych” (Dz.U. z 1983 r., nr 49, poz. 223 z późn. zm.) i wymierzył mu opłatę w kwocie 300 zł.</p> <p>Sąd nie znalazł podstaw, by zwolnić oskarżonego z obowiązku ponoszenia w/w kosztów sądowych, biorąc pod uwagę fakt, że postępowanie toczyło się z</p>	

	uwagi na jego niezgodne z prawem zachowania.	
8. 1Podpis		
/-/ sędzia Monika Małasiak		